

Umrla je Urednica Dragica Korade

Ko sem zjutraj dobil sporočilo, da Dragice več ni, sem upal, da gre za katero drugo. Da je napaka. Celo poklical sem Borisa, s katerim zadnja leta, ker že dolgo nisem več na Večer, ne komunicirava ravno pogosto in ga vprašal, ali z Dragico misli Dragico Korade.

Žal je potrdil. In opozoril, da je bila že dalj časa bolna.

Koradejeva, rodila se je leta 1963, je bila večino časa, kar sem bil novinar in urednik na Večer, urednica Večerove priloge V Soboto in sodila je v elito urednikov ali urednic, ki so znali misliti. Vloga urednice priloge jo je po osamosvojitvi doletela, ker je Boris šel predaleč, ko je pogumno objavil tekst Borka de Cortija o notranjih dilemah časopisa, ki je v jezo spravil številne. Stalo ga je funkcije.

A Koradejeva je bila posrečena izbira za urednico zahtevne priloge časopisa, ki smo ga takrat v Mariboru brali vsi, ki se je dobro prodajal na celotnem Štajerskem in ki je prodiral tudi v Ljubljano. Ko je nekoč urednik Milan Predan Koradejevo nameraval zamenjati, sem mu v Ljubljani pred vsemi povedal, da je to slaba zamisel in da alternativa preprosto ni boljša. Najvišji urednik si je premislil.

Bolna je bila Dragica tudi že, ko smo bili še sodelavci na Večer. A je bila tiste vrste ženska, za katero je bilo jasno, da je močnejša od bolezni, ki premaga tudi raka in ki je

preponosna, da bi pokazala, da ji je težko ali da jo boli. Še posebej kakšnemu nesposobnežu.

Zato tudi drugi nismo smeli pokazati, da smo včasih šibki.

Bila je urednica, ki je s pametjo, osebno integriteto in poštenostjo skupaj držala tako nazorsko različne ljudi kot smo bili Boris Jaušovec, Miro Petek, Jelka Zupanič ali Borut Mekina.

Tisti tip človeka, ki mu ni pomembno, ali si levi ali desni, ki oblasti le malo verjame in mu je mar le, kaj znaš in zmoreš kot novinar ali urednik.

Bleferje je takoj prečitala in ti pri njej niso pili kave.

Ko sem leta 2006 odhajal iz Večera za urednika Dela, sem več ur sedel v njeni pisarni v Mariboru. Le ona je na Večeru vse vedela in mi je bilo hudo, ker je bilo jasno, da z odhodom izgubljam najboljšo sodelavko.

Zdaj smo jo za vedno.